

Latvijas Kultūras akadēmijas jauktā kora

## Sōla

27. gadskārtas svinību koncerts

## ZIEDU KOMPOZĪCIJA

Rīgas baptistu Vīlandes draudzē

2025. gada 17. decembrī

Mākslinieciskais vadītājs

**Kaspars Ādamsons**

Dirigenti

**Roberta Kumsāre**

**Jēkabs Bernāts**

Vokālais pedagogs

**Jānis Strazdiņš**

### KONCERTA PROGRAMMA

Mārtiņš Brauns, Vilis Plūdons – **Ziedu kompozīcija**

Dirigē Kaspars Ādamsons

Ābeļziedu melodijas, ceriņsmaržu simfonijas.

Skaujas, kļaujas, mijas, vijas, kūstot liegās harmonijās.

Ziedoņgaisā, saules pillā, baltas, zilas, sārtas, lillā.

Kur vien skaties, ko vien viedi – visur ziedi, ziedi, ziedi:

Ziedi augšā, ziedi lejā, ziedi katrā dārza ejā;

Ziedu pušķi, ziedu čemi tiecas tāli, liecas zemi,

Likst uz galvas, plok pie sejas, laksta, zadinās un smejas:

Tveri mani! Skauji, rauji – sirdij sapņos nogrimt ļauji!

Antons Brukners (*Anton Bruckner*) – **Virga Jesse floruit**

Dirigē Jēkabs Bernāts

Virga Jesse floruit:

Virgo Deum et hominem genuit:

pacem Deus reddidit,

in se reconcilians ima summis.

Alleluja.

Jeses atvase ir uzdziedējusi:

Jaunava ir dzemdējusi Dievu un Cilvēku;

Dievs ir atjaunojis mieru,

sevi izlīdzinādams zemo ar augsto.

Aleluja.

Tomass Luiss de Viktorija (*Tomás Luis de Victoria*) – **O magnum mysterium**

Dirigē Jēkabs Bernāts

O magnum mysterium et admirabile sacramentum, ut  
animalia viderent Dominum natum jacentem in  
praesepio.

O beata Virgo, cujus viscera meruerunt portare  
Dominum Jesum Christum. Alleluia!

Ak, lielais noslēpums un brīnišķīgais sakraments,  
ka dzīvnieki redz Kungu jaundzimušo  
guļam siltītē.

Ak, svētīta Jaunava, kuras klēpis bija cienīgs nest Kungu  
Jēzu Kristu. Aleluja!

Marģeris Zariņš, Eriks Ādamsons – **Četrbalsīgs madrigāls par vecmodīgu tēmu**

Dirigē Kaspars Ādamsons

Jacinte martā  
saldi smaržot sāk,  
bet vēl saldāk smaržo  
zeme, kad tai pāri  
lietutiņš nāk.

Mīlīgi un klusi,  
dzidris, silts un svaigs  
nāk tas valdzinātājs –  
man gaišs top vaigs.

Lūk, jauka atmiņa no bērnības:  
Jacintes zieds, gaišzils ir tas,  
gaišzils ir jacintes zieds,  
uz galda smaržo it kā sniegs un  
medus!

lesmejos es arī,  
jau mostas dārzs un lauks,  
kokam vārgākajam  
pumpuri drīz plauks!

Bendžamins Britens, Džordžs Krabs (*Benjamin Britten, George Crabbe*) – **Marsh Flowers**

Dirīgē Roberta Kumsāre

Here the strong mallow strikes her slimy root,  
Here the dull night-shade hangs her deadly fruit;  
On hills of dust the henbane's faded green,  
And pencil'd flower of sickly scent is seen;  
Here on its wiry stem, in rigid bloom,  
Grows the salt lavender that lacks perfume.  
At the wall's base the fiery nettle springs,  
With fruit globose and fierce with poison'd stings;  
In every chink delights the fern to grow,  
With glossy leaf and tawny bloom below:  
The few dull flowers that o'er the place are spread  
Partake the nature of their fenny bed.  
These, with our sea-weeds, rolling up and down,  
Form the contracted Flora of our town.

Šeit spēcīgā malva dzīli dzen savu glotaino sakni,  
šeit blāvā naktene kar savu nāvējošo augli;  
Putekļu kalnos redzama drūmā driģene, tai izbalējis zaļums  
un svītrains zieds ar slimīgu smaržu;  
Šeit, uz stiegrainā kāta, ziediem stingriem,  
aug jūras lavanda bez smaržas;  
Pie mūra uzliesmo dedzīgā nātre,  
ar apaļiem augļiem un nikniem, indīgiem dzēlieniem;  
Ikkatrā spraugā papardei tik augt,  
ar spīdīgām lapām un brūnganiem ziediem apakšā;  
Nedaudzie blāvie ziedi, kas pār šo vietu izkaisīti,  
iemieso sevī purvainās dobes dabu;  
Tie, kopā ar mūsu jūraszālēm, šurpu turpu viļāloties,  
veido mūsu pilsētas pieticīgo floru.

Bendžamins Britens, Džons Klērs (*Benjamin Britten, John Clare*) – **The Evening Primrose**

Dirīgē Roberta Kumsāre

When once the sun sinks in the west,  
And dew-drops pearl the Evening's breast;  
Almost as pale as moonbeams are,  
Or its companionable star,  
The Evening Primrose opes anew  
Its delicate blossoms to the dew;  
And hermit-like, shunning the light,  
Wastes its fair bloom upon the Night;  
Who, blindfold to its fond caresses,  
Knows not the beauty he possesses.  
Thus it blooms on while Night is by;  
When Day looks out with open eye,  
'Bashed at the gaze it cannot shun,  
It faints, and withers, and is gone.

Kad saule reiz grimst rietumos  
un rasas lāses kā pērles klāj vakara krūtis,  
gandrīz tik bāla kā mēness stari  
vai pavadošā zvaigzne,  
naktsvece atver no jauna  
savus smalkos ziedus rasai;  
un vientuļniecei līdzīga, izvairoties no gaismas,  
izšķiež savu skaisto ziedu naktij,  
kas, aizsietām acīm pret tās maigajiem glāstiem,  
neapzinās to skaistumu, kas tai dota.  
Tā zieds plaukst, kamēr Nakts ir klāt;  
Kad diena noraugās ar atvērto aci,  
Apmulstot no skatiena, no kura tai neizbēgt,  
tā saļimst, novīst un pazūd.

Rihards Dubra – **Tu skaistā Dīva dōrza Rūze**

Dirīgē Kaspars Ādamsons, solo Roberta Kumsāre, Undīne Krievāne

Tu skaistā Dīva dōrza Rūze,  
Tu Jaunova Vyssvātōkō,  
Pi Tevis ejom dīnōs syurōs  
Un ari breižūs prīceigūs.

Tu skaistā Dīva dōrza Rūze,  
Kas dzeives ceļā leidza nōc,  
Tu myusu vajadzeibas redzi  
Un patvārumu dōvoj mums.

Tu skaistā Dīva dōrza Rūze,  
Tu Mōras zemes aizbīļdne.  
Gon debess priks, gon zemes sōpe  
Myrdz Tovā Mōtes skotīnī.

Mes lyudzam Tevi, nūvērs pūstu  
Nu latvju tautas pacīteigōs,  
Jū cauri dzeives vātrom vodi  
Pi sova Dāla vineigō.

Nūvērs pūstu nu latvju tautas,  
Jū cauri dzeives vātrom vodi  
Pi sova Dāla vineigō.

Japāņu tautasdziesma Tōru Takemitsu apd. – **Sakura**

Dirīgē Roberta Kumsāre

Sakura sakura  
Yayoi no sora wa  
Miwatasu kagiri  
Kasumi ka kumo ka  
Nioi zo izuru  
Izaya izaya  
Mi ni yukan

Sakura, sakura,  
Marta debesīs,  
Cik tālu vien acis sniedzas,  
Vai tā ir migla vai mākoņi?  
Smarža ceļas gaisā –  
Nāc, nāc,  
Iesim skatīties!

## Gijoms Difē (*Guillaume du Fay*) – **Nuper rosarum flores**

Dirigē Jēkabs Bernāts

Nuper rosarum flores  
Ex dono pontificis  
Hieme licet horrida  
Tibi, virgo coelica,  
Pie et sancte deditum  
Grandis templum machinae  
Condecorarunt perpetim.

*Terribilis est locus iste.*

Hodie vicarius  
Jesu Christi et Petri  
Successor Eugenius  
Hoc idem amplissimum  
Sacris templum manibus  
Sanctisque liquoribus  
Consecrare dignatus est.

Igitur, alma parens  
Nati tui et filia,  
Virgo decus virginum,  
Tuus te Florentiae  
Devotus orat populus,  
Ut qui mente et corpore  
Mundo quicquam exorarit

Oratione tua  
Cruciatu et meritis  
tui secundum carnem  
Nati domini sui  
Grata beneficia  
Veniamque reatum  
Accipere mereatur.  
Amen.

Nesen rozes uzziedēja  
kā dāvana no pāvesta,  
kaut arī bargā ziemā,  
Tev, debesu Jaunava;  
un tās mūžam rotāja  
dīženās celtnes templi,  
dievbijīgi un svēti veltītu.

*Šī vieta ir bijības pilna.*

Šodien Jēzus Kristus  
vietnieks un Pētera  
pēctecis – Eugenijs –  
šo pašu plašo,  
svēto templi  
ar svētajām rokām un šķidrumiem  
ir cienīgi iesvētījis.

Tādēļ, gādīgā Māte,  
sava Dēla, arī Meitas,  
Jaunava, jaunavu gods,  
Tevi Florences  
dievbijīgā tauta lūdz:  
lai ikviens, kas ar prātu un miesu  
šķīstu Tevi piesauc,

ar Tavu aizlūgšanu,  
Tavām ciešanām un nopelniem,  
Tavā miesā dzimušo  
Dēlu, mūsu Kungu,  
būtu cienīgs saņemt  
žēlastības labumus  
un grēku piedošanu.  
Āmen.

## Džons Vilbijs (*John Wilbye*) – **Sweet Honey-sucking Bees**

Dirigē Jēkabs Bernāts

Sweet honey-sucking bees, why do you still  
surfeit on roses, pinks and violets,  
as if the choicest nectar lay in them  
wherewith you store your curious cabinets?

Ah, make your flight to Melisuavias's lips.  
There may you revel in ambrosian cheer,  
where smiling roses and sweet lilies sit,  
Keeping their springtide graces all the year.

Yet, sweet, take heed, all sweets are hard to get:  
Sting not her soft lips, O, beware of that,  
for if one flaming dart come from her eye,  
was never dart so sharp, ah, then you die.

## Arturs Maskats, Ojārs Vācietis – **Liepziedā**

Dirigē Roberta Kumsāre

Tur it nekad, nekad nav būts,  
kur smarža vai pa zemi iet  
un tevi līdzī doties lūdz  
tas vakars, kurā liepas zied.  
Ar senu vīraksmaržu tvanu

Saldo medu sūcošās bites, kamdēļ jūs vēl  
rožu, neļķu un vijolišu pārpilnībā slīgstat,  
it kā pats tīrākais no nektāriem tur būtu,  
ar ko jūs pildat savus divainos kambarus?

Ak, lidojiet uz Melisuāvijas lūpām!  
Tur jums būs uzdzīve ambroziskā saldmē,  
kur rožu smaidi un liliju ziedi kūšā  
pavasara greznumā visu cauru gadu.

Tomēr, mīlās, ziniet, šo dārgumu nav viegli gūt:  
Netuvojiet savus dzeloņus viņas lūpām, ak, pieraugiet,  
jo, ja viens ugunsšķēps no viņas acīm nāks –  
tik asas bultas neatrast –, ak, jūs nomirsiet.

tas būrums, kuru vēji nes,  
no stropiem bites san  
un pašas baltās senatnes,  
un aizkvēlojas vakars vēls ar medu,  
kas no zariem viz,

un tad pazudušais dēls  
ir pēkšņi mājas atradis.  
Un medus uzgailē un dziest,  
un cilvēks domā tāpat vien,  
cik viņš ir rūgti maldīgies nupat,

kad bija viens.  
Bet nav uz zemes vienatnes,  
tā mūžība pa liepām dzied  
un oreols, ko pāri nes  
tas vakars, kurā liepas zied.

### Tomass Talliss (*Thomas Tallis*), Jņ 14:15–17 – **If Ye Love Me**

If ye love me, keep my commandments.  
And I will pray the Father, and he shall give you another  
comforter, that he may 'bide with you forever; Even the  
spirit of truth.

Ja jūs milat Mani, turiet Manas pavēles. Un Es lūgšu Tēvu,  
un Viņš dos citu Aizstāvi, lai Tas būtu pie jums mūžīgi, un  
Patiesības Garu.

### Rebeka Deila, Viljamss Vērdsverts (*Rebecca Dale, William Wordsworth*) – **Daffodils** Dirigē Roberta Kumsāre, solo Elīza Šīre

I wandered lonely as a cloud  
That floats on high o'er vales and hills,  
When all at once I saw a crowd,  
A host, of golden daffodils;  
Beside the lake, beneath the trees,  
Fluttering and dancing in the breeze.

Es klīdu vientuļš kā mākonis,  
kas augstu slīd pār ielejām un kalniem,  
kad pēkšņi ieraudzīju pūli –  
veselu lauku zelta narcišu;  
pie ezera, zem koku zariem,  
tās plīvoja un dejoja vējā.

Continuous as the stars that shine  
And twinkle on the milky way,  
They stretched in never-ending line  
Along the margin of a bay:  
Ten thousand saw I at a glance,  
Tossing their heads in sprightly dance.

Kā zvaigznes, kas mirdz debesīs  
un vīzuļo Piena Ceļā,  
tās stiepās bezgalīgā rindā  
gar ezerlīča malu:  
vienā mirklī saskatīju desmit tūkstošus,  
kas vieglā dejā locīja savas galvas.

The waves beside them danced; but they  
Out-did the sparkling waves in glee:  
A poet could not but be gay,  
In such a jocund company:  
I gazed—and gazed—but little thought  
What wealth the show to me had brought:

Arī viļņi līdzās dejoja; tomēr tās  
pārspēja dzirkstošos viļņus priekā.  
Dzejnieks nevarēja nebūt liksms  
tik jautrā sabiedrībā.  
Es skatījos un skatījos, maz nojauzdams,  
kādu bagātību šis skats man sniedz.

For oft, when on my couch I lie  
In vacant or in pensive mood,  
They flash upon that inward eye  
Which is the bliss of solitude;  
And then my heart with pleasure fills,  
And dances with the daffodils.

Jo bieži, kad guļu divānā  
tukšā vai pārdomu pilnā noskaņā,  
tās uzplaiksnī manu acu priekšā,  
kas ir vientulības svētlaime;  
un tad mana sirds piepildās ar prieku  
un dejo kopā ar narcisēm.

### Raimonds Pauls, Jānis Peters – **Rozes gars** Dirigē Kaspars Ādamsons

Tā Roze, kas vēl nomodā,  
Ar zelta ērkšķi Tevi skars,  
Un skaudīs debess spīdekļi,  
Cik dzīvs ir Tevī Rozes gars,  
Un zvaigznes spietos satrauktas,  
Ka, Rozi skūpstot, mēness dīlst,  
Un Rozes maigais dzelonis  
Tam atbildēs un kaislē svils.

Reiz Rozei, kas vēl nomodā,  
Kluss tuvosies balts svētceļnieks  
No debesīm, un čukstot teiks:  
"Es, mīlais, esmu pirmais sniegs.  
Es pirmais Tavā nomodā,  
Tik tīrs un balts, pat nedaudz salds,  
Bet pēdējais būs nodevējs,  
Kas izkusīs kā murgs un malds

### Jans Sandstrēms (*Jan Sandström*) – **Es skaistu rozīt' zinu** Dirigē Kaspars Ādamsons

Es skaistu rozīt' zinu  
No sīkas saknītes;  
Tā rozīte, ko minu,  
No Jeses cēlusies.

Tā plauka dzesturā  
Pie aukstas ziemas saules,  
Pie pusnakts tumsībā.